

[Enggaard.]

i går har fået kendskab til finansministerens foreslåede skala til statsindkomstskat med den væsentligt skærpede progression.

Vi betragter det som et gode, at der med hensyn til bundgrænsen fortsat kan vælges frit mellem de 3 muligheder, som er anført i loven, sådan at de små sognekommuner og de mindre købstæder med specielle forhold har mulighed for en smidigere tilpasning.

Med hensyn til de ændringer, der er foreslået på selskabsskattens område, vil vi gerne fra venstres side drøfte disse ting i udvalget. Det er givet, at et unødvendigt arbejde ved fordelingen kommunerne imellem må søges undgået, så vidt det er gør ligt, og derfor kan det måske se rimeligt ud, at man øger beløbsrammen fra de 300 kr. til 1.000 kr., før der sker en fordeling mellem de kommuner, hvor virksomhedens forskellige dele ligger.

Vi vil gerne være med til at se på forslaget om at sætte grænsen på 20.000 kr. op til 30.000 kr. for den del af indkomsten, som tæller med i denne beregning. Vi er ikke ganske sikre på resultatet af en sådan ændring og vil gerne se nogle mere detaljerede beregninger over det i udvalget, før vi tager endelig stilling til denne detalje af forslaget.

Stæhr Johansen: Det foreliggende lovforslag om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen kan jo, lige med undtagelse af det sidste punkt angående selskabsskatterne, siges udelukkende at dreje sig om hovedstadsområdet, der som bekendt er det eneste område i landet, hvor man har haft en progressiv beskatning i modsætning til alle andre steder i landet, hvor man har haft en proportional beskatning.

Mit parti er enig i dette lovforslag; men det er da ganske klart, at en sådan ændring for hovedstadsområdet kan give kommunerne visse vanskeligheder — og dem er der jo mange af i forvejen med den stramme likviditet, vi har. Forslaget betyder, at staten i virkeligheden overtager progressionen, den går i statskassen, og det betyder altså en formindskelse af kommunernes indtægter. Mit parti er på alle områder tilhænger af en proportional beskatning, og

jeg kan derfor ikke sige, at vi ikke vil støtte dette forslag, men det vil da være unaturligt, hvis man ikke også ser lidt på virkningerne af det.

Det betyder for det første noget nyt i beskatningen her i hovedstaden, nemlig at de helt store indtægter får en lettelse på bekostning af de mindre indtægter, og en del af det, man kalder for de højere mellemstandsindtægter, får også en højere beskatning end tidligere; ellers er jo alle de skatte-reformforslag, vi har drøftet, gået ud på, at vi skulle forsøge at hjælpe mellemstandsindtægterne, som var hårdere ramt end andre indtægtsgrupper. Her sker altså det modsatte.

Men at det for kommunerne betyder en del, at vi nu afskaffer progressionen, kan man forstå, når man f. eks. ser, at Københavns kommune, der udskriver 646 mill. kr. i skat — det var altså sidste år — vil miste ca. 17 mill. kr. i indtægter og Frederiksberg kommune, som udskriver 108 mill. kr. i skat, vil miste 7 mill. kr. Men der er andre steder, det står endnu værre til. For Gentofte kommune betyder det således en formindsket indtægt på 21 mill. kr., hvilket vil betyde en væsentlig skatteforhøjelse. Det må vel naturligt medføre, at man må kunne drøfte de udligningsproblemer, vi har herinde, for det ændrer jo i virkeligheden i høj grad de skatteindtægter, kommunerne tidligere har kunnet regne med. Man flytter altså disse millioner fra kommunerne over i statskassen, og det betyder, at der skal tages en højere kommuneskat for at få dækket de udgifter, kommunerne har. Det er noget, man naturligvis kan se på med sympati eller det modsatte, men der er ingen tvivl om, at det vil medvirke yderligere til, at likviditeten i kommunerne bliver noget dårligere.

Skatteyderne tjener jo ikke, når man endelig gør det op. Selv om visse indtægtsgrupper — det er vel dem over ca. 170.000 kr. — kommer til at slippe billigere, så ved vi jo, at finansministeren gennem den skala, som vi fik forelagt i går, har taget ikke alene det, man sparer i kommuneskatten, men lidt mere, og derfor kan man jo ikke ligefrem trøste skatteyderne. Det er kommunerne, altså hovedstadskommunerne, der sådan set er blevet bet i dette spil, og i forvejen er likviditeten jo meget stram i hovedstads-